

[Viggo Starcke.]

af en igangværende krig er vigtigere end fredeliggørelsen af en igangværende krig, på samme måde er afværgelse af en truende krig vigtigere end begrænsningen, og her er voldgiftstanken, mæglingen og forhandlingen af den største betydning, således som der også udtrykkes håb om i konventionerne og de dertil knyttede resolutioner. Medens altså afværgelse af en truende krig er vigtigere end begrænsning af en igangværende krig, er selve det fundamentale problem, årsagsbehandlingen, fjernelse af årsagerne til krige, det vigtigste. Jeg synes, at når man ser det enorme og frugtbare arbejde, der er lagt i disse konventioner, så ville man ønske en lignende succes, hvad angår problemet at fjerne årsagerne, som de findes dels på det økonomiske område, hvor de kan aflæses af fredstraktaterne, dels på det åndelige område i de mere eller mindre skøre ideologier, som hænger menneskene, dels i visse religionskrige i historien, som i høj grad har været med til at brutalisere krigen, og endelig i selve tvangsudskrivningen. Der er ingen tvivl om, at den tvungne værnepligt er et af de instrumenter, som har været med til at fremkalde mange krige, været med til at gøre dem omfattende, blodige og ødelæggende ved at give magthaverne et sådant voldsomt instrument i hænde.

Vi fra vor side giver vor fulde tilslutning til gennemførelse af disse konventioner, men vi vil gerne benytte lejligheden til at minde om de løfter, som blev givet i det fjerde punkt i The Atlantic Charter om adgangen for mennesker til råstoffer, om fjernelse af de barrierer, der hindrer handelen mellem nationerne. Vi vil gerne minde om de løfter, som også fra dansk side har vundet tilslutning indenfor Marshallorganisationen, om nedbrydelse af de forbryderske toldmure og restriktionsafspærringer, som ikke blot er et økonomisk problem, men også et problem, der spiller en meget stor rolle i krigens forberedelse. Disse fire konventioner er et betydeligt fremskridt, men et fremskridt på et fjerderangs område. Vi håber, der kommer lignende fremskridt på de andre områder, således at freden kan sikres og man engang kan nå at virkeliggøre de ord, som en af Nordens største regenter, dronning Margrete, i sin tid i en af sine store love nedfældede, ordene, at her i landet skal over-

holdes en bedre kirkefred, kvindefred, husfred, gårdsfred, plovfred og tingsfred.

Inger Merete Nordentoft: Det er et meget stort arbejde, der er forelagt rigsdagen i dag — man har i adskillige tider indenfor mange lande arbejdet sammen for at få disse konventioner færdige —, og forskellige af ordførerne har udtalt tilfredshed med dette lovgivningsarbejde, ja, der er endog en enkelt ordfører, der har udtalt udelt glæde over det. Jeg kan på mit partis vegne også udtale tilfredshed med, at Haagerkonventionen og Genferkonventionen er blevet ført à jour og blevet ført videre, men når jeg har sagt det, må jeg sige, at disse konventioner beroliger mig ikke. Det er rigtigt, hvad det ærede medlem hr. Jørgen Gram sagde, at når man står med en sådan konvention i hånden overfor en besættelsesmagt, kan man bedre få sin ret overfor besættelsesmagten. Jeg mener også, at i sådanne tilfælde vil man kunne have gavn af konventionerne, men når man ser på civilpersonernes forhold i krigstid, må jeg sige, at jeg er bange for, at man ikke — hvilket også de andre ordførere har givet udtryk for — vil overholde disse konventioner.

Vi kan jo blot se på den krig, der raser i Korea i øjeblikket. Det er en krig, der efter sigende er blevet ført som en politisk-aktion, en krig, der altså skulle være en særdeles velovervejet og gennemtænkt krig. Hvis man ser, hvad der i virkeligheden sker i Korea i dag, ser man, at krigens vildskab hersker absolut derovre. Det er i sandhed en totalitær krig, der føres! Der er ingen, der har søgt at lægge skjul på dette, og det kan heller ikke skjules. Det store liberale konservative blad „Le Monde“ har bragt nogle artikler fra dets udsendte medarbejder i Korea, Charles Favrel. I disse artikler skildrer han forholdene i Korea på en sådan måde, at man forstår, at her er der intet humanitært. En dokumentarfilm, der er optaget af amerikanerne for at vise, hvor effektiv den amerikanske krigsførelse er, viser således, hvordan flyvemaskinen, hvorpå filmsoptagelsesapparatet er hæftet, følger folk på landevejene, enten det er soldater eller flygtninge, dykker ned og beskyder dem. På samme måde med togene; man begynder med lokomotivet, flyver